

>> Қарзиз жамият

Сайёра хасталиги туфайли ҳеч ким билан мулокот қылмай күйтганига 4 йилча бўлди. У саратон дарди билан курашмоқда. Духтирлар бемор аёлнинг саломатлиги ёмонлашиб бораётгани, умуман, умри тугаб бораётганини айтишмоқда...

Хали 50 ёшга тўлмаган аёл ўндан кўп кимёвий мулажа олди, лекин фойдаси бўлмади. Олдин Қозогистонда, кейин хотиржда даволанди.

Кимматбахо дори-дармонлар, ташхис бўйича муолажалар самара бермади. Аёлда, рости, маблаг ҳам қолмади. Энди орада касаллик азоблари ва маҳумлик муаллак, холос. Бемор ўзини қаёқка уришини билмайди. Ва, биласизми, шундай азобли кунлар учун қимор ўйнларини айблайди. Ҳа, факат қиморни!

– Бу ўйин, дастлаб, оиласми хонавайрон қилиди, қарзга ботдик, шу бало туфайли эрим камалиб кетди... Биз бой-бадавлат яшардик, – хикоясими давом эттириди Сайёра. – Тұрмуш ўрготим бүкмекерлик идора очиб, фаолиятини қонунилаشتирган эди. Мижозлари – таниқи де-путатлар, банкирлар, мамлакатнинг казо-казолари эди. Мен қиморнинг ёмонлиги, унинг ҳамма тури зиёнгигини яхши биламан.

Лекин, нима қилип, бу “шайтоннинг вассасасидан” жуфти ҳалолимини қайтара олмадим. Үйимизга шу тарика ҳаром ва ифлос даромад кириб келаверди. Дастлаб ойлардәк катта фойда кўрдик. Хуллас, бир неча йил нопок таомни еб, зарарли бўлган фаолиятдан мол-дунё топиб юраверди. Тұрмуш ўрготим: “Қозогистонда бу ўйнга рұхат берилган, демак, менинн ишим ҳаром эмас, ахир, 1 миллионга яқин киши қимор ўйнлари билан шуғуланди”, деб қатъйи ишонч билан “қасби”ни давом эттириверди. Ўзини тия олмади. Өқибат-да...

Ҳаммаси, кутилмаганда бошланди. Үйимизга бир эмас, бир қанча одамлар, яъни қимор-бозлар йиглаб келган кунлар кўпайди. Улар асосан ёшлар эди. Ўйин автоматлари туфайли қарз бўлиб, ўз жонига қасд қилганлар ҳам бўлди. Энди эримин давлат идоралариға тез-тез қақира бошлаши. Ҳар сафар катта бул билан ўйдан чиқиб кетарди. Бирида қаерда эканини билардим, бирда билмасдим. Ҳоҳида бедарак кетарди, телефони ҳам жавоб бермасди, гоҳида ҳеч нарса бўлмагандек, уйга бемалол кириб келарди. Ҳотиржамлап йўқолди. Ёлғон кўпайди. Ишончизлик ортди. Эрхотин тез-тез жанжаллашадиган бўлдик.

Лекин нима бўлса-да, ахийи, бу ўйин – оиласми барбод килди. Биз аудамаган вақт ичада йиллар бўйи йиккан бор-будимиздан айрилдик, ноилож, ўйимизни сотдик, қарзга ботдик, биз учун нажот эшиклари ёпиди...

ҚИМОРБОЗЛИК ГИРДОБИДА

ЎТДИ БЕШ КУНЛИК ДАВРОНИМ...

Энг ёмони, тұрмуш ўрготим судланиб кетди. Қимор билан боғлиқ фаолият мана-ман деган одамнинг ҳам белини синдирадан. Эрин ўзига ишонган, нуғузли таниш-билишлари кўп одам эди. Ҳеч кимдан ёрдам бўлмади, барабир, қамалди. Мен-чи? Тұрмушнинг бу зарбаларига чидай олмай, дарди бедавога муттало бўлдим. Руҳий тушкунлигини айтмайсизми? Ҳаётим издан чиди, оғир касалман. Неча йил-ёки кунларни қолди, Аллоҳа аён. Ҳуллас, қимордан роса жаҳр чекдим...

Одамлар ароқ ичса, бироз вақт ўтиб, ўзларига келиб қолишади, лекин қимор ўйнлардан чиқиб кетишнинг иложи йўқ экан. На гап-сўз, на кўз ёши, на урушжанжал, ҳеч нарса ёрдам бермас экан.

Бу шунаقا қасофат экан-ки, унинг домига тушгани гирдоб домига тортаркан.

Сайёранинг хикояси жуда таъсири, албатта. Бошқалар учун сабоқ бўлади, деган умиддамиз.

Яна бир кекса онахоннинг мурожаати сизни бефарқ қолдирмаска керак.

– Бой-бадавлат хонадон соҳибаси эдим. Яккаю ёлғиз ўғлим қимор ўйнларига араплашиб қолди. Бошида пайқамадим, бинойида юрганди. Кейин кечалари уйга көлмай кўйди. Эрталаб сўрасам, жавоб бермасди.

Ҳоҳида бедарак кетарди, телефони ҳам жавоб бермасди, гоҳида ҳеч нарса бўлмагандек, уйга бемалол кириб келарди. Ҳотиржамлап йўқолди. Ишончизлик ортди. Эрхотин тез-тез жанжаллашадиган бўлдик.

Лекин нима бўлса-да, ахийи, бу ўйин – оиласми барбод килди. Биз аудамаган вақт ичада йиллар бўйи йиккан бор-будимиздан айрилдик, ноилож, ўйимизни сотдик, қарзга ботдик, биз учун нажот эшиклари ёпиди...

Н. МАВЛОНОВА.

ратов мұрзага, Қарасу ауылдық округінің әкімі А. Н. Бурбеков мұрзага альгысымым шекесі!

Жоғарыда есімдері атальған жомарт, мейрінді азаматтарға және олардын отбасыларына Алла Тағала зор денсаулық, ұзақ бақыты ғұмыр және екі дүниенің жақсылығын наесіп етсін! Жұмыстырының алға басып, біктен көріне берініңдер!

Толқынбек КАРИМШИҚОВ,
Сайрам аудандық “Қазақ Соқырлар Қоғамы” (ҚСҚ) қоғамдық бірлестігі
бастауыш ўймын төрагасы.

мактаб, сўнг Тошкентдаги политехника институтининг механика факультетини тамомлаган. Мустақиллик йилларида тадбиркорлик билан шуғуланди. Ҳалқаро миёсда, хусусан, Ўзбекистон ва Қозогистоннинг Туркiston шаҳрида “Jaksoft” замонавий тиббёт даволаш ва тадқиқат клиникаларини барпо этиб, соглини сақлаш соҳасига муносиб хисса кўшиди. Саноат, ишлаб чиқарыш соҳасида ҳам замонавий корхоналар ташкил этган.

Аллоҳ марҳумни ўз раҳматига олган бўлсиз!

Ш. МАДАЛИЕВ.

>> Хотира

Туркистонлик тадбиркор Мухаммадрайм Шокир ўғли 63 ёшида оламдан ўтди.

М. Абдуқодиров 1961 йили Туркистон шаҳрида таваллуд топган, Шароф Ниёзов номли

БУНЁДКОР ТАДБИРКОР ЭДИ

мактаб, сўнг Тошкентдаги политехника институтининг механика факультетини тамомлаган. Мустақиллик йилларида тадбиркорлик билан шуғуланди. Ҳалқаро миёсда, хусусан, Ўзбекистон ва Қозогистоннинг Туркiston шаҳрида “Jaksoft” замонавий тиббёт даволаш ва тадқиқат клиникаларини барпо этиб, соглини сақлаш соҳасига муносиб хисса кўшиди. Саноат, ишлаб чиқарыш соҳасида ҳам замонавий корхоналар ташкил этган.

Умр йўлдоши Ҳилола Абдуқодиров

Ш. МАДАЛИЕВ.

Хидоят сари

»» Буюк Дастанинг улуғ алломалари

(Давоми.
Боши ўтган сонларда).

У дунёда одамлар учун жантар бор, бу дунёning жаннати Самарқандур.

Коғар ҳоннинг афтига узоқ тикилди. Үзича нелардир деб пичирлади. Бикинидан кафтдек кўзгуча олиб қаради.

Бир сиким ялтироқ тошчаларни дастурхонга сочиб юборди.

– Сени бул ерга отанг чорлади, – деди тошчаларга бобиб, – бугун кўкрагингда мана бундайин (у тагидаги ҳарсанги шапатилаб қўйди) тош бор эди, ана энди ул тош эриди. Илло оқшом келиб ул тош қайта ичининг киргай. Сўзимдин қархлансан – каллам дорга етгай, шул алвидо менга! Башоратим ўнгидан келса – қайта қашмирийни соғиниб келурсан, шул ассалом менга!

Султон сесканди:

– Тош не бўлгай, мусофири, ани ким эритур?

– Жоҳилиятидин қолғон ривоят бордирки, кун ботса, ығлама, эй ғофил, ул тонгла олами қайта мунаввар қилғай. Оқшом сенинг кўксингга кўнок бўладирғон тошни сўз эриттай...

Кашмирий дастурхондаги тошчаларни кўзгусини йиғиштириди.

Султон мутаассир бўлиб туриб қолди. Киссасига қўл уриб бир динор олди-да, кашмирийнинг олдига ташлади.

Ромчи тиля тангага менсимагандай кўз ташлади, сўнг уни айлантириб томоша қилиди.

Шу пайт бир сават нон кўтариб новвой ўтиб қолди.

Ромчи саватдан иккни нон олиб тилло пул ҷўзи. Нонвойн кўзи чиқиб кетди.

– Ол, кашкул ҳаром бўлмасин, – деди кашмирий, – минг тиллодин бир бурда нон авло.

Бу дунёнинг чиройи ҳам, чи-нори ҳам бир бурда нон деб юриди.

Мусофири девонанинг гапи «чинор» Султонга наштардек ботди. Аммо у дамини ичига ютиб, умароқ уламоларни эргаштирганча бозор этагига қараб кетди.

– Султон ҳаётини йиғиштириб қоғозга тикилди. Сўнг қўйнига кўз солиб, ҳатчаликни тикилди. Ҳорагида сўнг тиляни иштади.

– Ҳозиргина экканим кўз ўнгимда униб чиқди...

Шу пайт бир сават нон кўтариб новвой ўтиб қолди.

Ромчи саватдан иккни нон олиб тилло пул ҷўзи. Нонвойн кўзи чиқиб кетди.

– Ҳозиргина экканим кўз ўнгимда униб чиқди...

– Ҳозиргина экканим кўз ўнгимда униб чи

